

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ З НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

THE SYSTEM OF THE PUBLIC ADMINISTRATION'S SUBJECTS OF THE ADMINISTRATIVE SERVICES IN AECOLOGY AND NATURAL RESOURCES

Кучма К.С.,
здобувач кафедри адміністративного та господарського права
ДВНЗ «Запорізький національний університет»

Стаття присвячена дослідженню питання системи суб'єктів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів. Автор виділяє органи загальної і спеціальної компетенції з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів. Автором піднімається питання доцільності створення єдиного центру надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів на загальнодержавному рівні.

Ключові слова: адміністративні послуги, екологія, компетенція, природні ресурси, суб'єкти публічної адміністрації, центр надання адміністративних послуг.

Статья посвящена исследованию вопроса системы субъектов публичной администрации по предоставлению административных услуг в сфере экологии и природных ресурсов. Автор выделяет органы общевой и специальной компетенции по предоставлению административных услуг в сфере экологии и природных ресурсов. Автором поднимается вопрос целесообразности создания центра предоставления административных услуг в сфере экологии и природных ресурсов на общегосударственном уровне.

Ключевые слова: административные услуги, экология, компетенция, природные ресурсы, субъекты публичной администрации, центр предоставления административных услуг.

The article investigates the question of public administration entities of the system for the provision of administrative services in the field of ecology and natural resources. The author identifies bodies of general and special competence in the provision of administrative services in the field of ecology and natural resources. The author raises the issue of the feasibility of the provision of administrative services in the field of ecology and natural resources at the national level.

Key words: administrative services, environment, competence, natural resources, public administration entities, center of administrative services.

Актуальність теми. Компетенція суб'єктів публічного адміністрування з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів закріплюється у відповідних нормативно-правових актах і спрямована на те, щоб втілити в життя демократичну сутність держави: держава не стоїть над громадянами, а існує для громадян, надає їм адміністративні послуги, створює умови для всеобщої реалізації їхніх прав та свобод, здійснює захист їхніх інтересів. Компетенція за своїм соціальним і функціональним призначенням спрямована на раціональне функціонування державної влади і обумовлена, передусім, потребами громадянського суспільства, а також ступенем «зворотного зв'язку» між державою (зокрема, виконавчою) владою і суспільством.

На сьогодні в працях багатьох вчених-адміністративістів питання компетенції певною мірою розкрито. Значний обсяг матеріалів для вирішення кола загальнотеоретичних питань, пов'язаних з компетенцією органів виконавчої влади, створено науковими розробками з кібернетики, особливо з загальної теорії організації. У концептуальному плані принципове значення для розробки теми дослідження мають праці представників сучасної правової думки: О. Андрійко, Ю. Битяка, В. Костилева, Н. Нижник, А. Селіванова, Ю. Тихомирова, В. Шестака та ін. Доцільно розпочинати дослідження з власне поняття компетенції суб'єкта публічного адміністрування з надання адміністративних послуг у сфері екології

та природних ресурсів. Інший шлях дослідження певною мірою ускладнить праворозуміння поняття правових гарантій реалізації суб'єктами публічного адміністрування у галузі екології та природних ресурсів. Отже, науковим завданням, що висувається в межах цієї статті, є визначення системи суб'єктів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів.

Виклад основного матеріалу. Під системою суб'єктів публічної адміністрації у сфері екології та природних ресурсів розглядається сукупність органів виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, наділені відповідними владними повноваженнями. Відповідно до обсягу компетенції та місця в ієрархії виконавчої влади серед органів публічної адміністрації виділяють органи трьох рівнів: 1) вищий (Кабінет Міністрів України); 2) центральний (у сфері екології та природних ресурсів – це, зокрема, Міністерство екології та природних ресурсів України); 3) місцевий (місцеві державні адміністрації, управління екології та природних ресурсів місцевих адміністрацій, територіальні центри надання адміністративних послуг).

До органів загальної компетенції віднесено органи, до повноважень яких, поряд зі здійсненням інших функцій, віднесено надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів. Органи спеціальної компетенції в наданні адміністративних послуг у сфері екології та природних ре-

сурсів – це органи, метою діяльності яких є надання даних послуг. До органів загальної компетенції у сфері надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів належить Кабінет Міністрів України, який спрямовує і координує роботу суб'єктів публічної адміністрації у різних сферах, у тому числі у сфері екології та використання природних ресурсів, розробляє та організує виконання загальнодержавних програм. Правовою основою діяльності уряду України є Закон України «Про Кабінет Міністрів України» від 07 жовтня 2010 р. [1]. Роль уряду України в адміністративно-правовому регулюванні природокористування здебільшого зводиться до загальнокерівної, до визначення головних орієнтирів розвитку та координації системи органів публічної адміністрації у сфері екології та природних ресурсів.

До органів загальної компетенції у сфері надання адміністративних послуг щодо використання природних ресурсів є Міністерство екології та природних ресурсів України (далі – Мінприроди України) [2]. Мінприроди України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для забезпечення реалізації державної політики зі здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколошнього природного середовища, раціонального використання, відтворення та охорони природних ресурсів. Повноваження Мінприроди України у сфері надання адміністративних послуг полягають у:

1) проведенні ліцензування діяльності операцій у сфері поводження з небезпечними відходами, виробництва особливо небезпечних хімічних речовин та здійсненні контролю за додержанням суб'єктами господарювання ліцензійних умов;

2) наданні дозволів, їх анулюванні, переоформленні та видачі дублікатів документів дозвільного характеру на: а) транскордонне перевезення небезпечних відходів; ввезення на митну територію України незареєстрованих пестицидів та агрехімікатів, що використовуються для державних випробувань і наукових досліджень, а також обробленого ними насіннєвого (посадкового) матеріалу; б) розміщення стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря; в) провадження діяльності, пов'язаної із штучними змінами стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях; г) викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для об'єктів першої групи; г) викиди забруднюючих речовин, для яких не встановлено відповідних нормативів екологічної безпеки для об'єктів першої групи; спеціальне використання об'єктів тваринного світу; д) спеціальне використання природних рослинних ресурсів; е) переселення тварин у нові місця перебування, акліматизацію нових для фауни України видів диких тварин, а також на проведення заходів щодо схрещування диких тварин; є) утримання диких тварин у неволі; ж) імпорт та експорт зразків видів дикої фауни і флори, сертифікатів на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зазначених зразків (крім осетрових риб і виробленої з них про-

дукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення); з) спеціальне використання (добування, збирання) об'єктів, які занесені до Червоної книги України; и) право займатися розведенням у напіввільних умовах чи в неволі видів тварин, які занесені до Червоної книги України; і) проведення державних апробацій (випробувань) генетично модифікованих організмів у відкритій системі; й) вивільнення генетично модифікованих організмів у відкритій системі; к) транзитне переміщення не зареєстрованих в Україні генетично модифікованих організмів;

3) здійсненні державної реєстрації пестицидів та агрехімікатів, в тому числі веденні переліку пестицидів та агрехімікатів, дозволених для використання, і щорічних доповненнях до нього, затверджені регламентів їх застосування;

4) проведення відповідно до законодавства державної екологічної експертизи стосовно об'єктів, рішення щодо затвердження (схвалення) яких приймається Кабінетом Міністрів України;

5) забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері раціонального використання, відтворення і охорони об'єктів тваринного і рослинного світу, біологічного та ландшафтного різноманіття, формування, збереження та використання екологічної мережі та, у межах повноважень, передбачених законом, біологічної та генетичної безпеки, охорони та раціонального використання земель з питань охорони, використання та відтворення тваринного і рослинного світу.

Отже, Мінприроди України та його підрозділи у наданні адміністративних послуг мають повноваження щодо: проведення екологічної експертизи (при затверджені нормативно-технічних та інструктивно-методичних документів); розроблення і введення у дію нормативів допустимих рівнів шкідливого впливу фізичних та біологічних факторів. Міністерство екології і природних ресурсів України погоджує проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок, рішення стосовно яких приймаються Кабінетом Міністрів України, погоджуються Верховною Радою України [3].

До системи суб'єктів спеціальної компетенції з питань надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів належать такі суб'єкти: Державна служба геології та надр України; Державна служба гірничого нагляду та промислової безпеки України; Державне агентство лісових ресурсів України; Державне агентство рибного господарства України; Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру; Державна інспекція ядерного регулювання України та ін.

Державна служба геології та надр України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує та координує Кабінет Міністрів України через міністра екології та природних ресурсів України, входить до системи органів виконавчої влади й забезпечує реалізацію державної політики у сфері геологічного вивчення та раціонального ви-

користання надр [4]. У сфері екології та природних ресурсів Державна служба геології та надр України надає такі адміністративні послуги: 1) надання спеціального дозволу на користування надрами за результатами продажу на аукціоні; 2) надання спеціального дозволу на користування надрами без проведення аукціону; 3) переоформлення спеціального дозволу на користування надрами; 4) внесення змін до спеціального дозволу на користування надрами; 5) видача дублікату спеціального дозволу на користування надрами; 6) продовження строку дії спеціального дозволу на користування надрами.

До 2015 року функції публічного адміністрування в сфері використання земельних ресурсів виконувало Державне агентство земельних ресурсів, яке було утворено в процесі реорганізації Державного комітету із земельних ресурсів [5]. Тим же Указом Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010 було утворено Державне агентство лісових ресурсів України шляхом реорганізації Державного комітету лісового господарства України, Державне агентство водних ресурсів України, внаслідок реорганізації Державного комітету України по водному господарству.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру внаслідок реорганізації Державного агентства земельних ресурсів України [6].

Державною службою з питань геодезії, картографії та кадастру у сфері використання земельних ресурсів безпосередньо надаються такі адміністративні послуги: 1) пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру про земельні угіддя (за 1 дм² плану масштабу 1:2000 – 1:5000 території населених пунктів та масштабу 1:5000 – 1:10000 за межами населених пунктів); 2) пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру про частини земельної ділянки, на які поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; 3) пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру про координати поворотних точок меж об'єктів кадастру (за один аркуш формату А4 (до 30 точок меж об'єктів); 4) пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру про бонітування ґрунтів (за 1 дм² плану масштабу 1:5000 – 1:10000 за межами населених пунктів); 5) виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру, яка була допущена не з вини органу, що здійснює його ведення; 6) видача відомостей з документації із землеустрою, що включена до Державного фонду документації із землеустрою; 7) видача витягу з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки; 8) надання довідки з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями; 9) прийняття рішення щодо передачі земельних ділянок сільськогосподарського

призначення державної власності; 10) видача висновку про погодження документації із землеустрою; 11) погодження виконання робіт в охоронних зонах геодезичних пунктів та робіт із знесення і перезакладення геодезичних пунктів [7].

Ряд адміністративних послуг у сфері використання екології та природних ресурсів надаються уповноваженими суб'єктами публічної адміністрації через Центри надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) при місцевих державних адміністраціях, які є органами спеціальної компетенції. Наприклад, з 1 січня 2015 року виключно через ЦНАП у сфері використання земельних ресурсів надаються такі послуги: «1) державна реєстрація земельної ділянки з видачею витягу з Державного земельного кадастру; 2) внесення до Державного земельного кадастру відомостей (змін до них) про земельну ділянку; 3) внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, з видачею витягу; внесення до Державного земельного кадастру відомостей (змін до них) про землі в межах територій адміністративно-територіальних одиниць з видачею витягу; 4) державна реєстрація обмежень у використанні земель з видачею витягу; внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, з видачею витягу; 5) виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру, допущеної органом, що здійснює його ведення, з видачею витягу; 6) надання відомостей з Державного земельного кадастру у формі витягу з Державного земельного кадастру про землі в межах територій адміністративно-територіальних одиниць; обмеження у використанні земель; земельну ділянку; довідки, що містить узагальнену інформацію про землі (території); викопіювань з кадастрової карти (плану) та іншої картографічної документації; 7) видача довідки про: наявність та розмір земельної частки (паю); наявність у Державному земельному кадастру відомостей про одержання у власність земельної ділянки у межах норм безоплатної приватизації за певним видом її цільового призначення (використання); 8) надання відомостей з документації із землеустрою, що включена до Державного фонду документації із землеустрою; 9) видача довідки з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями; 10) видача витягу з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки; 11) видача висновку державної експертизи землевпорядної документації щодо об'єктів, які підлягають обов'язковій державній експертизі; 12) видача рішення про передачу у власність, надання у постійне користування та надання в оренду земельних ділянок сільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності (для юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців); 13) видача рішення про продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної

власності (для юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців)» [8].

До системи суб'єктів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів входить також Державне агентство лісових ресурсів України [9]. Державне агентство лісових ресурсів України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує та координує Уряд України через міністра аграрної політики та продовольства України, входить до системи центральних органів виконавчої влади й забезпечує реалізацію державної політики у сфері лісовоого та мисливського господарства [10]. Державним агентством лісових ресурсів України здійснюється:

- 1) видача посвідчення мисливця або його дублікату;
- 2) видача щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання або її дублікату.

У сфері використання об'єктів тваринного та рослинного світу функціонує ряд органів публічного адміністрування. Зокрема, Державна ветеринарна та фітосанітарна служба України (далі – Держветфітослужба України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якої спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства України (далі – Міністр), входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у галузі ветеринарної медицини, безпечності харчових продуктів, сферах карантину та захисту рослин, охорони прав на сорти рослин, державного нагляду (контролю) за племінною справою у тваринництві [10]. Держветфітослужба України надає такі адміністративні послуги у сфері екології та використання об'єктів тваринного та рослинного світу, як:

- 1) видача дозволу на проведення заходів із застосуванням тварин;
- 2) видача фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт партії вантажу;
- 3) видача карантинного сертифіката на партію вантажу [11].

Державне агентство рибного господарства України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує і координує Уряд України через міністра аграрної політики та продовольства України, входить до системи органів виконавчої влади й утворена для реалізації державної політики у сфері рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання та відтворення водних живих ресурсів, регулювання рибальства, безпеки мореплавства суден флоту рибного господарства. Державне агентство рибного господарства України надає такі адміністративні послуги у сфері екології та природокористування:

- 1) погодження режимів рибогосподарської експлуатації водних об'єктів;
- 2) видача дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) або його переоформлення;
- 3) видача дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України або його переоформлення;
- 4) дозвіл на імпорт та експорт зразків видів дикої фауни і флори, сертифікатів на

пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зазначених зразків, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення в частині осетрових видів риб і продукції з них;

- 5) видача форми реєстрації уловів (реекспорту) антарктичного та патагонського іклачів або її дублікату;
- 6) видача/переоформлення підтвердження законності вилучення водних біоресурсів із середовища їх існування та переробки продуктів лову;
- 7) анулювання підтвердження законності вилучення водних біоресурсів із середовища їх існування та переробки продуктів лову за заявою суб'єкта господарювання [11].

Державне агентство водних ресурсів України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує та координує Кабінет Міністрів України через міністра екології та природних ресурсів України, входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері розвитку водного господарства й меліорації земель, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів [12]. Державним агентством водних ресурсів України видається дозвіл на днопоглиблувальні роботи, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду (крім проведення робіт на землях водного фонду у межах прибережних захисних смуг уздовж морів, морських заток і лиманів, у внутрішніх морських водах, лиманах і територіальному морі).

Державна служба гірничого нагляду та промислової безпеки України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує та координує Кабінет Міністрів України через міністра надзвичайних ситуацій України, входить до системи органів виконавчої влади та забезпечує реалізацію державної політики з промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, охорони надр і державного регулювання у сфері безпечного поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення [13]. Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України надаються такі адміністративні послуги:

- 1) видача дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки;
- 2) видача дубліката дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки;
- 3) переоформлення дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки;
- 4) анулювання дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки;
- 5) відомча реєстрація великотоннажних та інших технологічних транспортних засобів;
- 6) надання гірничого відводу на розробку родовищ корисних копалин загальнодержавного значення, будівництво і експлуатацію підземних споруд та інші цілі, не пов'язані з видобуванням корисних копалин;
- 7) реєстрація гірничих відводів, які надані на розробку

родовищ корисних копалин місцевого значення; 8) видача ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення; 9) видача дубліката ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення; 10) переоформлення ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення; 11) видача копії ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення; 12) анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення; 13) реєстрація декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам за- конодавства з охорони праці.

Адміністративні послуги у сфері надркористування надаються також Державною службою геології та надр України [14] як «центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра екології та природних ресурсів і який реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр». Зокрема, до сфери повноважень Державної служби геології та надр України віднесено :

- 1) надання спеціального дозволу на користування надрами за результатами продажу на аукціоні;
- 2) надання спеціального дозволу на користування надрами без проведення аукціону;
- 3) переоформлення спеціального дозволу на користування надрами;
- 4) внесення змін до спеціального дозволу на користування надрами;
- 5) видача дублікату спеціального дозволу на користування надрами;
- 6) продовження строку дії спеціального дозволу на користування надрами [11].

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 363 визначено повноваження Державної інспекції ядерного регулювання України [15], яка є центральним органом виконавчої влади, завданням діяльності якої є забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері безпеки використання ядерної енергії; здійснення державного регулювання безпеки використання ядерної енергії; здійснення повноважень компетентного органу з фізичного захисту ядерного матеріалу та ядерних установок відповідно до Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу та ядерних установок; з питань безпечного перевезення радіоактивних матеріалів відповідно до правил ядерної та радіаційної безпеки при перевезенні радіоактив-

них матеріалів; з питань аварійного оповіщення та інформування згідно з Конвенцією про оперативне оповіщення про ядерні аварії. У сфері використання ядерної енергетики, виробництво якої пов'язано в тому числі з використанням природних ресурсів, а також зі створенням загрози екологічній безпеці Державна інспекція ядерного регулювання України видає дозвіл на використання земель і водойм, розташованих в санітарно-захисній зоні ядерної установки, об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, уранового об'єкта; ліцензію на переробку уранових руд; ліцензію на перевезення радіоактивних матеріалів; ліцензію на переробку, зберігання радіоактивних відходів; ліцензію на виробництво джерел іонізуючого випромінювання; дозволи на перевезення радіоактивних матеріалів та внесення до них змін [11].

Висновки. Підсумовуючи, слід зазначити, що органи публічної адміністрації у сфері екології та природних ресурсів мають достатньо врегульовану систему нормативно-правових актів, які забезпечують діяльність відповідних центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо здійснення контролю в сфері надання адміністративних послуг.

Отже, систему органів публічного адміністрування у сфері охорони навколошнього середовища в Україні було оптимізовано, проте сьогодні не ухвалено уніфікований законодавчий акт, який містив би вичерпний перелік органів, що мають надавати адміністративні послуги. Це означає, що як окремі сфери діяльності, так і предметну визначеність компетенційних блоків діяльності таких органів урегульовано різними нормативно-правовими актами. Крім того, на законодавчу рівні взагалі, серед завдань, покладених на органи державної влади відповідно до вимог Закону України «Про охорону навколошнього природнього середовища», не визначено якісне надання адміністративних послуг, формування та реалізації державної політики, яка б забезпечувала реалізацію відповідних повноважень. Тому вимагається розробити та запровадити зміни до Закону України «Про охорону навколошнього природного середовища». Проведена характеристика системи суб'єктів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів не дозволяє визначити єдиний спеціалізований орган державної влади, спеціально створений для видачі дозволів або документів дозвільного характеру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 07.10.2010 № 2591-VI / Верховна Рада України // Офіційний вісник України. – 2010. – № 79. – Ст. 2792.
2. Про затвердження Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України : Постанова КМУ від 21.01.2015 № 32 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 10. – Ст. 266.
3. Про затвердження Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України : Постанова КМУ від 21.01.2015 № 32 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 10. – Ст. 266.
4. Про затвердження Положення про Державну службу геології та надр України : Постанова КМУ від 30.12.2015 № 1174 // Офіційний вісник України. – 2016. – № 3. – Ст. 192.
5. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010 // Офіційний вісник Президента України. – 2010. – № 32. – Спеціальний випуск. – Ст. 1026.
6. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова КМУ від 10.09.2014 № 442 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 74. – Ст. 2105.

7. Деякі питання надання Державною службою з питань геодезії, картографії та кадастру та її територіальними органами адміністративних послуг : Постанова КМУ від 01.08.2011 № 835 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 59. – Ст. 2374.

8. Про надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг : Наказ Державного агентства земельних ресурсів України від 25.12.2014 № 435 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/rada/show/v0435821-14>.

9. Про затвердження Положення про Державне агентство лісових ресурсів України : Постанова КМУ від 08.10.2014 № 521 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 82. – Ст. 2333.

10. Про затвердження Положення про Державну ветеринарну та фітосанітарну службу України : Указ Президента України від 13 квітня 2011 року N 464/2011 // Офіційний вісник Президента України. – 2011. – № 12. – Ст. 630.

11. Реєстр адміністративних послуг центральних органів виконавчої влади / Міністерство економічного розвитку і топ-гівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/Documents>List?lang=uk-UA&tag=RejestrAdmistrativnihPoslug>

12. Про затвердження Положення про Державне агентство водних ресурсів України : Постанова КМУ від 20.08.2014 № 393 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 7. – Ст. 1995.

13. Про положення про Державну службу гірничого нагляду та промислової безпеки України : Указ Президента України від 06.04.2011 № 408/2011 // Офіц. вісн. України. – 2011. – № 29. – Ст. 169.

14. Про затвердження Положення про Державну службу геології та надр України : Постанова КМУ від 30.12.2015 № 1174 // Офіційний вісник України. – 2016. – № 3. – Ст. 192.

15. Про затвердження Положення про Державну інспекцію ядерного регулювання України : Постанова КМУ від 20.08.2014 № 363 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 69. – Ст. 1925.

УДК 340.1:504

ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

THE IMPLEMENTATION OF THE STATE ENVIRONMENTAL POLICY IN THE CONDITIONS OF THE DECENTRALIZATION OF STATE POWER IN UKRAINE

Легеза Ю.О.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного, господарського
та екологічного права
ДВНЗ «Національний гірничий університет»

У статті визначається розуміння сутності категорії «функція держави». Автором визначаються особливості історичного становлення екологічної функції держави, вивчаються складові елементи змісту даної функції. На основі проведеного науково-теоретичного аналізу автором сформульована власна дефініція визначення поняття «екологічна функція держави».

Ключові слова: функція держави, охорона навколошнього природного середовища.

В статье определяется понимание сущности категории «функция государства». Автором определяются особенности исторического становления экологической функции государства, изучаются составляющие элементы содержания данной функции. На основе проведенного научно-теоретического анализа автором сформулировано собственное определение понятия «экологическая функция государства».

Ключевые слова: функция государства, охрана окружающей природной среды.

In the article, the author learned the essence of category «the state's function». An author determines the features of becoming of the state ecological function as the legal category, the elements of this function are determined. As the result the author gives own determination of category "ecological function of the state"

Key words: function of the state, guard of surrounding natural environments.

Постановка проблеми. Охорона природи й забезпечення раціонального використання природних ресурсів та їх відновлення є нагальною потребою сучасного світу й життєво важливою діяльністю будь-якої держави. Серед об'єктивних чинників, що вимагають реалізації природоохоронної (екологічної) функції, чільне місце займає науково-технічна революція та її шкідливі наслідки для людини.

Приносячи людям величезні блага, вона одночасно неминуче пов'язана зі зростаючим зачуттям до-

вкілля в суспільне виробництво, що, у свою чергу, викликає різного роду негативні наслідки в екологічних системах, призводить до забруднення повітря й водних джерел, підвищення рівня радіації і створює загрозу рослинному і тваринному світу, здоров'ю й життю людини. Сама ж людина в результаті своєї господарської діяльності порушує природні зв'язки, руйнує природне середовище, чим мимоволі створює для себе несприятливі, навіть згубні умови існування, що тягне за собою потребу втручання держави в захист довкілля.